

ANSAMBL IJROCHILIGIDA O'ZBEK XALQ MUSIQA MADANIYATINING UMUMNAZARIY MASALALARI.

Gulliyeva Yulduzxon Yuldashevna

TDPU tayanch doktoranti

Annotatsiya: Maqolada oliy pedagogik ta'lif tizimi musiqa ta'limi yo'nalişidagi ansambl ijrochiligiga oid o'quv fanlarida o'qitiladigan o'zbek xalq musiqa madaniyatining umumnazariy masalalari hamda ijod namunalari, shuningdek, mazkur san'atining o'ziga xos xususiyatlari bayon qilingan.

Kalit so'zlar: Etnomusiqa shunoslar, og'zaki an'ana, folklorshunoslik, urf-odat, madaniyat, musiqa, raqs, xalq adabiyoti, mavsumiy-marosim, she'riy tarkib, ohang, usta-shogird maktabi.

Turkiy xalqlar o'zining mislsiz madaniy an'analari bilan qadim zamonlarga borib taqaladigan musiqiy merosi, turli musiqiy jahbalar hamda ma'naviy boy tasviriy vositalari bilan bizning davrimizgacha yetib kelgan. Musiqiy merosimizning boyligidan tarixiy kitoblarimiz, bizgacha yetib kelgan qadimiy manbalar bizga xabar beradi. O'zbek xalq musiqasi asrlar mobaynida olim-u etnograflar tomonidan turli yo'llar bilano'rganilib kelinmoqda. Masalan, o'zbek musiqa merosini to'plash va nota vositasida nashr etishida V. M. Uspenskiy, Yunus Rajabiy, Ilyos Akbarov, M. Yusupovlarning mehnatlari beqiyosdir. O'zbek xalq musiqasini to'plash, yozib olish va qayta ishslash, ilmiy-nazariy tadqiqot o'tkazishda mutaxassis olimlar, jumladan, etnomusiqa shunoslar – F. Karomatov, R. Abdullayev, S. Begmatov, O. Matyoqubovlarning olib brogan etnografik ekspeditsiya xizmatlari katta.

O'zbek musiqa madaniyati ikki qatlamga bo'linadi:

1. Xalq musiqasi;
2. Og'zaki an'anadagi professional musiqa.

O‘zbek musiqa merosining ko‘rsatib o‘tilgan har ikkala qatlami asrlar davomida og’zaki an’ana tarzida, ya’ni nota yozuvlarisiz, og’zaki ijod etish, og’zaki o‘rganish va ijro etish orqali yetib keldi. Olimlar musiqa merosining ana shu tabiatini inobatga olgan holda xalq musiqasi folklorining bir turi, aniqrog’I – xalq og’zaki ijodi sifatida ta’riflaydilar va unga nisbatan “Musiqiy folklor” tushunchasini qo‘llaydilar. Folklor namunalari jonli ijro sharoitida yaratiladi, rivojlanadi, tarqaladi. [1.] Folklor ijod namunalari xalqning boyligi hisoblanar ekan, ularni o‘rganish ham hammavaqt dolzarb masalalardan biri bo‘lib kelgan.Xalq og’zaki badiiy ijodini o‘rganuvchi fan folklorshunoslik yoki folkloristika deb yuritiladi.Shu ma’noda folklorshunoslik asoslari qadimgi dunyo estetik tafakkuriga borib taqaladi. Qadimgi dunyo sayyohlari va tarixchilarining afsona va rivoyatlar, turli urf-odat va marosimlar haqidagi qaydlari, yozuvchi va bastakorlarning folklor to‘g‘risidagi ilk fikrlari folklorshunoslik uchun muhimdir. Barcha davrlarning o‘ziga xos urf-odat va madaniyati shakllanishi natijasida folklorshunoslik ham darajama daraja o‘sib borgan. Arab xalifaligi hududlaridagi xalqlar ertak va rivoyatlarining yig‘indisi bo‘lmish —Ming bir kecha kitobini ham folklor namunalarini yig‘ishda o‘ziga xos tajriba deyish mumkin. [2.] Folklor atamasini 1846-yilda ingliz olimi Uiliyams Toms taklif qilgan bo‘lib, u “xalq donoligi” degan tushunchani ifodalaydi. Aslini olganda, folklore deganda, xalq tomonidan yaratilgan hamma san’at namunalari - ,e’morlik, naqqoshlik, ganchkorlik, zardo‘zlik, musiqa, raqs, og’zaki adabiyot namunalari tushuniladi. Har bir san’at sohasida ish olib borayotgan mutaxassis o‘zi tanlagan turni “folklor” deb ataydi. Masalan, musiqachi xalq kuylarini, xoreograf xalq raqlarini, arxitektor xalq me’morchiliginini, folklorshunos olim xalq dostonlari, ertaklarini folklor asari deb hisoblaydi. [3.] Dastlabki vaqtarda “el adabiyoti”, “xalq adabiyoti”, “og’zaki adabiyot”, “xalq og’zaki ijodi” deb yuritilib kelingan o‘zbek xalq og’zaki poetic ijodi ilk bor H.. Zarifov (1934-1935-yillar) tomonidan qo‘llanilgan “folklor”, “o‘zbek folklori” sifatida keng ommalashdi. [4.] Xalq musiqiy ijodida qadimgi davr mehnatkash xalqining turmush tarsi hayotiy kechinmalari aks etadi. O‘zbek xalq musiqasi qanday sharoit va qay tarzda ijro etilishi, qanday

hollarda foydalanilishiga ko‘ra ikki turga bo‘linadi:

1. Ma’lum vaqt yoki ma’lum sharoitdagina ijro etiladigan kuy-aytimlar: oilaviy marosim, mehnat qo‘shiqlari, mavsumiy-marosim kuy-qo‘shiqlari, diniy navolar hamda turli tantana, tomosha kabi marosimlarda ijro etiladigan cholg’u kuylari.
2. Istalgan vaqtda va har qanday sharoitda, ya’I barcha joyda ijro etiladigan kuy-qo‘shiqlar: o‘zek xalq musiqa janrlari: qo‘shiq, ashula, yalla, lapar, qarsak va shunga o‘xhash turli cholg’u kuylari.

Xalq musiqasi tarkibiy sintetik janrdir. Bunda so‘z, kuy va o‘yin mujassamlashgan. Chunki musiqiy folklorda xalq xatti-harakati, xususan, mehnat jarayoni, urf-odatlarga boy marosimlarni o‘tkazish uchun ko‘rsatib o‘tilgan uch unsur (so‘z, kuy, rasq) muntazam ravishda bir-biri bilan aloqadorlikda ko‘rinadi va bu holat sayl va boshqa oilaviy bayram tantanalarida ijro etiladi. Demak, so‘z, kuy va raqs mushtarak holatlarini bir so‘z bilan bayon etish maqsadida olimlar “aytim” atamasidan foydalanganlar. “Aytim” – bu musiqiy folkloarning hozir bo‘lish shakllaridan biridir. [5.] Xalq musiqasida “aytim” iborasi bilan birga unga ma’nodosh “kuylash” iborasi ham ko‘p qo‘llaniladi. Xalq aytimlari keng omma orasida mashhur bo‘lib, bu turdagи ijro jamoa va yakka tartibdagi ijrochilar tomonidan aytildi. Xalq aytimlarining she’riy tarkibini asosan barmoq vaznli xalq she’riyati tashkil etadi. She’riy misralar odatda so‘z bo‘g’inlariga qurilgan bo‘lib, barmoq bilan sanaladi. Aytib o‘tish joiki, misralararo hijo (bo‘g’in) va usul mushtarakligi namoyon bo‘ladi. Masalan, she’r misralari 4,5,7,8,9,10,11 va boshqa turoqda bo‘lishi mumkin:

a) To‘rt bo‘g’in – usulli misralar:

1. Choriy, chan-bar.
2. Biriy, an-bar.
3. .| .| .| .|
4. ..| ..| ..| ..|

b) Besh bo‘g’in – usulli misralar:

1. O‘rog’im olmos.

2. O'rimdan qolmas.
3. Sira ham tolmas.
4. O'rmasam bo'lmas.

.| .| .| .| .|

.| .| .| .| .|

d) Yetti bo'g'in – usulli misralar:

1. Seni haydab boqaman.
2. Ko'ztumorlar taqaman.
3. .|. | .|. | .|. | .|
4. .|. | .|. | .|. | .|

Shunday qilib o'zbek folklor musiqashunoslik sohasida "bo'g'in – usul" tushunchasi qo'llaniladi. Shu bilan birga aytimlarning she'riy asoslarida misralarning ma'lum tartibda qofiyalanishi kata ahamiyatga ega, chunki muntazam va izchil takrorlanuvchi bo'g'in – usulning to'g'ri tuzilishida, aytim namunalarini xotiraga keltirishda ko'makdosh vositadir. She'r misralari a a b a, a b a b, a a b b tartibda qofiyalanib, ularga ma'lum mazmun, uyg'unlik, ohamgdoshlik bag'ishlaydi.

1. Turna desam turumli – a
2. Keng dalada qo'nimli – a
3. Turnalar uchsa pastlab – b
4. Rizqing kelar unumli – a

Aytimlarning she'riy tarkibini to'rtlik bo'lgan xalq ruboiylari tashkil qiladi.

Aytimlarning asosiy qismini kuy-ohang tashkil qiladi. Shuningdek, musiqiy folklore namunalarini ijro etish uchun kasbiy ijrochilarga zarur bo'lgan va yillar davomida "usta-shogird maktabi"da o'rgatib kelingan ijro usullari va maxsus malakaga ega bo'lishi talab etilmaydi. Chunki xalq aytimlarining kuy tuzilishlari nisbatan tor ovoz ko'lamida asosn kvarta, kvinta va seksta intervali doirasida kuylashga mo'ljallangan. Kuy – ohanglari, ma'lum iboralari ko'p marotaba takrorlanib hamda davomli usul uzunliklari bilan ajralib turadi. [6.]

O‘zbek xalq musiqasi yillar davomida ko‘plab musiqashunos olimlar tomonidan o‘rganib kelingan. Masalan, Abdurauf Fitrat, To‘xtasin Jalilov, Yunus Rajabiy, Viktor Uspenskiy, Ilyos Akbarov, M.Yusupovlarning mehnatlari beqiyosdir. Bu musiqashunos olimlarning har biri o‘zbek xalq musiqasi tarixi va istoqbollari haqida qimmatli ma’lumotlarga ega bo‘lgan asarlar, risolalar, qo‘llanmalar yaratganlar. Ayniqsa, Yunus Rajabiyning o‘zbek musiqa merosini to‘plashdagi xizmatlari katta. U 1935 yildan xalq, kuy va ashulalarini notaga yoza boshlagan. Natijada Ye.Romanovskaya va Il.Akbarov tuzgan «O‘zbek xalq qo‘shiqlari» (1939) to‘plamidan Yunus Rajabiy notaga olgan 29 ta xalq musiqa namunasi o‘rin olgan. 1955-1959- yillarda Yunus Rajabiy 5 jildli «O‘zbek xalq musiqasi» (I.A.Akbarov tahririda) to‘plamini nashr ettirdi. Unga mingga yaqin turli janrdagi o‘zbek (bir qancha tojik, uyg‘ur) kuy va ashulalari, Buxoro Shashmaqomi, Farg‘ona-Toshkent maqom yo‘llari, katta ashulalar, 20-asr bastakorlarining asarlari kiritilgan. [7.] Qo‘sinq termini ilk bor tahminan XI asrlardada bitilgan ilmiy adabiyotlarning bizgacha yetib kelgan eng qadimiysi hisoblangan Mahmud Qoshg‘ariyning “Devonu lug‘atit turk” asarida qo‘sinq shaklida berilgan va bu so‘zning izohi she’r, qasida deb ko‘rsatilgan. Shuningdek “qo‘sinq” so‘zini Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asarida, XII asrda yozilgan Mahmud Zamahshariyning “Muqaddimatul adab “lug‘atida ham shu ma’nolarda uchratish mumkin. Umuman olganda, o‘zbek xalq musiqasi uzoq tarixga borib taqalishi, boy ma’naviy xazinaga, sinovli va ibratli o‘tmish-u bugunga egaligini ko‘rish mumkin. O‘zbek xalq og‘zaki ijodining musiqa san’ati va madaniyati bilan bog‘liq bo‘lgan afsona va rivoyatlar mashhur tarixiy siymolar Abu Ali ibn Sino, Amir Temur, Alisher Navoiy, Ulug‘bek, Mashrab va boshqalar nomiga bog’lanadi. Amir Temur o‘z siyosiy safarlarini ma’naviy jihatdan boyitish maqsadida baxshilarga doston qilib kuylashni topshirgan, To‘xtamish saroyida Kamolzoda va Jahon Mirzo kabi jirovlar bo‘lgan xalq dostonlariga yaqin shaklda yozilgan “Abo Muslim” kitobi XII asrda yaratilgan. Barchaga tanish va yetarlicha mashhur bo‘lgan o‘zbek xalq og‘zaki ijodi namunasi hisoblangan doston kichik hajmdagi folklor qo‘shiqlarining yuzaga kelishiga ham muhim ahamiyat kasb

etgan. [10.] Qadim zamonlardam turkiy xalqlar so‘zning inson ma’naviyati va tarbiyasiga ta’sirining kuchliligiga qattiq ishongan, shu bilan bir qatorda xalq o‘zining noyob folklor janridagi qo‘shiqlari hamda boshqa ko‘plab janrdagi asarlarni so‘z mo‘jizasi va musiqaning sehrli ohangi bilan kashf etgan. Folklor qo‘shiqlarini yozishda kattalar ham bolalar bilan bir qatorda, bir xil hissa qo‘shgan. Bolalar folklore qo‘shiqlari bolalarga xos bo‘lgan insoniy fazilatlarni: do‘slik, Vatanga, oilaga muhabbat, sadoqat, ahillik, sofdillik, insoflilik, vijdonlilik, ezgulik uchun kurashish singarilarni kuylagan. Katalar esa kichiklarni maqqqtash, erkalash, ularni ma’nana va jismonan qo‘llab-quvvatlash maqsadida shu mavzudagi qo‘shiq-kuylarni ijro etganlar. Bunday qo‘shiqlarga alla, aytim, olqish, ovutmachoq, qiziqmachoq singari erkalash xususiyatlariga ega bo‘lgan bu janrlar onalik folklori namunalari misol bo‘la oladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR.

1. Ibrohimov O. O‘zbek xalq musiqa ijodi. – Toshkent. Metodik tavsiyalar, 1994, b.10.
2. Jarashbayev N. O‘zbek folklorshunosligi, tarixi va uning adabiyotdagi o‘rni. – Toshkent. 2021, b.2
3. Introduction to Folklore. London, 2008. Page 7.
4. Jo‘rayev M, Eshonqulov J. Folklorshunoslikka kirish. – Toshkent: “Barkamol fayz media”, 2017. B.12.
5. Ibrohimov O. O‘zbek xalq musiqa ijodi. – Toshkent. Metodik tavsiyalar, 1994, b. 40.
6. Turdiyev Sh. O‘zbek xalqining musiqa ijrosi va uning an’analari. – Toshkent. 2023, b.b.4
7. Turdiyev Sh. O‘zbek xalqining musiqa ijrosi va uning an’analari. – Toshkent. 2023, b..4
8. Юлдошев, У. Ю. (2020). РОЛЬ АРТИКУЛЯЦИИ В ПРОЦЕССЕ ИЗУЧЕНИЕ МАКОМА. In АКТУАЛЬНЫЕ ВОПРОСЫ СОВРЕМЕННОЙ НАУКИ И ОБРАЗОВАНИЯ (pp. 87-89).
9. Юлдошев, У. Ю. (2019). Мусиқа уқитувчиси мутахассислигининг замонавий модели ва профессиограммаси. Современное образование (Узбекистан), (9 (82)), 47-53.
10. Yuldoshev, U. (2023). EFFECTIVENESS OF SPIRITUAL AND ETHICAL EDUCATION OF STUDENTS THROUGH CULTURAL AND ARTISTIC EVENTS. American Journal Of Social Sciences And Humanity Research, 3(12), 342-345.
11. Yuldoshev, U. (2018). Problems of Choosing Methods and Technologies in Musical Pedagogics. Eastern European Scientific Journal, (2).